

— הסוחר האדמאי ס' י' שצקן הניח בעוביני לאגדה הסורים האדמאיה שלשה אלפים ריבל.

יפו. ע"ד השירה הראשונה היהודית, סדר הנסיעה של השירה הזאת ותקנות האגודה: השירה יש-אה ג'זס א' י"ב אדר ב' לעירנו באניה מיוחדת יצאה מעיר פסט ומפסט נסעה ברכבת לפיזמה, ומפיומה נסעה כהאניה ישלח ישראל לאלכסנדריה בארבעה ימים כאלכסנדריה עלתה היבשה, ונתקבלה שם כידירות רבה, ומשם נסעה לקהיר לראות את העיר והדברים העתיקים שנמצא בה. ואחרי שלשה ימים שבה לאלכסנדריה, ומאלכסנדריה באו לעירנו ביום א' י"ב אדר, על האניה עלה הארץ שמעין רקח ראש ערתנו, כתור בא כחו של הקונסול האוסטרי יה' ג' פלמן בשם הקהלה הגומנית היהודית שבירושלם לקבל פני האורחים הנכבדים, כשעברו האורחים דרך בית הפקידות של חברת האניות האוסטריות הרים הפקיד דגל אוסטרי לכבוד האורחים, וכבד קראו יחי המלך, אחרי כן ירו פקידו בית הפקידות כאקדח שלש פעמים באויר לכבוד האורחים. ואחרי כן הלכו כבד לבית האורחים של קמיניץ ושם ישבו בשעה יסעו לפיזמה, בערב שבו לעירנו ונסעו למחרת בנקר נסעו בלם בעגלות לראשון וצצהדים נסעו לבמלה, ומרמדה נתחלקו לשתי מחנות, האחת נסעו ירושלימה ברכבת ואחת בעגלות, מהשירה הזאת נשארו אנשים אחרים שלא נסעו לרמזשבות רק עלו ביום ב' על האניה ונסעו לכירות ומכירות נסעו דממשק לראות את העיר וביום ב' אדר ישבו לעירנו כהאניה ומעירנו יסעו ירושלימה וישארו שמה עד צאת השירה מירושלם, וביום ל' מרס ישבו מירושלם, וביום א' אפריל יעלו על האניה, ואכה שבכרז את דמשק יסעו עם השירה עד רמלה ומשם יסעו לראות את המושבות ואחרי כן ישבו ליפו דרך ראשון. האגודה של [עולי הרגלים נתיסדה בפסט באופנים כאלה: החברים נחלקים לג' מדונות, החברים ממדונה ראשונה משלמים במשך ג' שנה אקף כתר בעד הנסיעה מחלקה השניה 800 כתר, מחלקה ג' 500 כתר. ההפרש ממחלקה למחלקה, הניסעים במחלקה הראשונה נותנים על האניה, לכל ארבעה אנשים חדר מיוחד לישן, במחלקה ב' ישנים 8 אנשים בחדר אחד ובמחלקה ג' ישנים כדם בחדר אחד, משרד האגודה אינו שזכה שירה עד שיהיו דהם מאה וחמשים איש שכבר שדמו את כסף נסיעתם, או שנחננו ערובה בעד הכסף, כי בפחית מזה לא יוכלו לקבל אניה מיוחדת למען יהיו המאכלים כשרים, וכזה לזקחים עמהם שזחמים ומשיניה עד הכשרות. למען הפל על הנוסעים, שזכה המשרד עמהם איש שישניה על הסדר למען רא יבוא להם שום נזק, הנסיעה נחשבת מפסט עד פסט. היינו: מפסט נוסעים לפיזמה ומפיומה לאלכסנדריה, ומאלכסנדריה לקהיר, ומקהיר שבים לאלכסנדריה, ומשם ליפו ומיפו להמושבות וממושבות ירושלימה ומירושלם ליריחו וחזור חכילה. ומי שרצונם לבקר גם את דמשק עדיים להוסף מאה וחמשים כתר ומי שרצונם לבקר את חברון עליהם להוסף כ"ה כתר. עתה הגנו מקיים כי נזכה לראות פעמים אחדות בשנה שירה פזאת שהיא לכבוד לכלל ישראל וכתועדת רבה ולתושבי ארה"ק כפרט. ע"י אלה האורחים הנכבדים ידעו אחינו שבנוכה כי גם אחינו תושבי ארה"ק אינם עצלים, וכי גם בארה"ק נמצאים אנשים שעובדים בזיעת אפם עד שמרויחים להם יבש; גם בארה"ק יש ידיים חרוצות העוזרות את ארמת הקודש ורואים כרכה כמעשיהם. — מנהגי הכנסת אורחים שבעירנו כבר קנו קרקע לבנין הבית אקף אמה ועתה הפר להם כסף לבנין הבית כודאי ישתתפו בהדבר הזה כל תושבי ארה"ק וגם יושבי חו"ל כי הדבר נזנע ככלל אחינו, כי הדבר הזה נחוץ בעיר החוף, אשר בה יבואו

חדשות בישראל

יום' מיריע כי ישר עניני הפנים דרש משר סלך מנריה ידיעות עיר מצב היהודים בקרים בנוגע לזכיות רישובה, בדעת ישר הפנים להרשות גם כסוחרים יהודים וגם לחילים יהודים לבני ככל קרים. — בין היהודים בפטרבורג נאספו אלפים ושמנה מאות רובל לטיבת משפחות אנשי הצבא אשר נשלחו למזרח הרחוק. — בבית החיון בפטרבורג נמיטי תשחק חבורת המשחקים היהודים מאודיסה של י' ו' ספיקובסקי ויצינו חזיונות בלשון יהודית אשכנזית: "שודמית", וליסרי", כנור דוד", חפני ופנחס" ועוד. וחזיונות כזמירה ונגינה (מוזיק) בזרנון: הארפיים כאמריקה", וכול אוכל ספרות", ישרה שינדל", שני קיני למל", רושה והולכת רכיל" "שפרינצה" וכי, יצינו את הטלודרמית: "אירוש", חנה התופרת" ועוד. כבר יותר מעשרים שנה אשר לא שחקו בפטרבורג מחזות בלשון יהודית.

— סאורוסיה. ברור כי להפרעות בהיהודים עתה יש מטרה אחרת, מאשר להפרעות הראשונות. בראשונה הפצו רק לשלל את רכוש היהודים, התנפלו על בתים חניות, שברי, נפצי, וישללו ויכזו. עם הפרעות הקשינובית מתחלת תקופה חדשה. הפורעים אינם מסתפקים עוד בשלל, הם דורשים את הנפש, בקישינוב לא שלחו את הרכוש בכבר כי אם הרני וירצחו את היהודים, עתה בתקופה השלישית של הפרעות אינם חושבים הפורעים ככל עיר הון היהודים כי א רק עיר נפשיותם. העיקר להם עתה הכות ורצח ביהודים. בפאורוסיה כמעט לא שלדו כדל, אבד הרג הרנו בלי חמלה.

— דניפ' ויסט' מיריע כי בסמולנסק השליכו בימים האלה כרזים משמים את המון העם ביהודים ובהלמירי בהי הספר אפילו רוסים.

— בהרשימה העשיריה מההרוגים והנפצעים והנאבדים במלחמה במזרח הרחוק, רשימים שמות היהודים האלה:

ספלך קיוב: פורמן ניקילי (?), מאימן, נפצע. — אנממן חיים מטשירקסי, נפצע; מיהילבסקי משה (טיקשה) (?), מטישיגורין, נפצע. ספיר קרף: פרידמן, יוסף, מסחור מחיבה, נפצע. סלך לובלין: ימשוק, יוסף, מסחור חולמה, נפצע. סלך מינסק: ליבשיץ, פנחס, מסחור ניבוהורודוק, נפצע; בודינסקי, משה, מסחור פינסק נפצע.

ספלך פטריקוב בוק, אלכסנדר מסחור ברשון; שרינברג, מרדכי. סרלק דוד, ספלך רובי אליאש, יוסף מסחור קוניץ, ספלך סרטיב, בעל מקלע אלכסנדר מקמישן, ספלך סרליץ פרידברג, אברהם רדיון, משרבובין קסן, שמחה, מסחור סרליץ כל אלה נפצעים.

— לפני שלש ימים מהה בכרדיטשיב אשה עשירה אסתר שירמן ותעוב עשרה אלפים ריבל למיסרות הצדקה שבעיה שלש שנים היה הכסף מינח כי לא באי המיסרות לכלל פשרו: איך לחלקו ביניהם. בימים האלה נהפשו והכסף נחלק באופן כזה: לביה"ח ג' אלפים ריבל, להכנסה אירחים ה', ולמושב זקנים של אברמוביץ אלפים ריבל.

— הישיבה של בית המשפט האדמאי בעניני הפרעות בקישינוב כבר ננסדה, בסך הכל היו בענין זה כ"ב משפטים, נאשמו שנ"ט איש, מהם סחו חמשה, עשרים ושנים לא עמרו למשפט בגלל סכות חשובה (הרוב מהם נמצאים עתה במזרח הרחוק), ייעמדו למשפט אחרי כן. הישיבה ארכו השעים ושלשה יום, עדים נקראו שלשת אלפים מאהים חמשים ושמונה, וגבו ערות רק מאלפים שמנים וארבעה, מהנאשים יצאו מאה ששים וששה חיבים, ומאה ששים וישה זכאים, מהחיבים נחויבו השעה לעבודה פרך, שבעים ושמונה לנרוד האסירים, חמשים ושנים בבית האסירים ועשרים ושבעה במשמר.

כ"כ על גבן כהוב כצבע אדום ישן השמות האלה, רבא" שבעון" ועוד מלות אחרות שרק רישום ניכר יא"א היה לקראם, שני השמות ההם הנראים ומהירים מאד הפליאי רבים, והכל משערים כי הם מימי האמוראים.

אנשים לעשרות ככל יום. ואין להם מקום מנוחה לרגע אחד. — בית מועצת עירנו שלחה לכל הנפרים, לסמס שם העכברים. — הנשם שזסף זה שני ימים והים הולך וסוער והאניה הרוסית עזבה מקומה, וגם הדאר לא הונא אל החוף. הים.

יפו. את המחזה הידוע, אוריאל אקוסטאי שלוקרל נוטצקוב תרגמו טורי ביה"ם לבנות בעברית והם הם הציגוהו בליל הפורים לפני קהל גדול אשר התענג מאד לראות בחזיון אשר עלה יפה מאד. שלשה ימים אחרי המחזה עוד שמעתי מדברים ומשוחחים אודותיו בחזיון השתתפו מלבד טורי ביה"ם לבנות שביפו, גם צעירים אחדים מראשין לציין, הכנסתו הקדשה לביה"ם לבנות. — שסקים עתה ביסוד אנדה לעריכת נשפי קריאה לעם. גם הזמרת יהודית החלה להוסר וכבר החליטו חבריה להציג מחזה, רק חבל כי לא בעברית. הם מצטדקים: כי ההסון אינו מבין עוד את שפתנו. מספק אנכי אם התרוץ מספיק. — היום רעש וסער ימים אחדים ובגלל זה נעצרו בתי הדאר.

זכרון יעקב. בליל הפורים נערך פה החזיון, זרבבל, עיי צעירי זכרון. הסון רב נאסף לראות במחזה והוא עלה יפה. ראוי להודות להאדון קרינאל אשר עבר ועסק במרץ בעריכת החזיון. הכנסת הנשף הקדש לבית הספרים ולתזמרת. בין המשחקים הצטין מאד אסף ציפריין, אשר את תפקידו בתור נרגל (מתבולל) מלא על הצד היותר טוב. אל נא תספר לוקני — אשר אלי הנער אסף — כי השתפתי במשחק במחזה? — ולמה?

— מתביש אנכי מאד בתפקידי, לו ידע לפחות זקני כי נכדו היה מתבולל. רק אחרי שאמרתיו לו, טוב היותך מתבולל במחזה מאשר להיות באמתי נתקרה דעתו. הצטינו גם דוידסקי (דניאל) ובלום (בלשאצרי).

— בשושן פורים עברה פה ההלכה עברית יפה, עשרים ואחד מתלמידי, קרית ספר, בלוית מנהלם עברו בשיר את המושבה ללכה לדרך ירושלימה. — דבר הבהמות אשר פרץ במושבתנו זה יותר מחדש הוקל הרבה, אבל עוד לא קָסָק. — ביאת האדון מאירסון למושבותינו לא הביאה את התוצאות אשר אליהן קוי והאכרים מתרנשים.

שפיה. הקבר אשר פרץ בבהמות בזכרון יעקב וסביבותיה, לא נגע פה כלל. — מסחרת הפורים יצאו כ"א מתלמידי, קרית ספר, בלוית המנהל ואחד המורים לטיודם ירושלימה. התלמידים לבושים בגדים תכולים, כפיה לבנה וענול שחור על ראשם, על שכמם ילקוטם, ובדיהם אלות אשר עשו להם בדיהם. התלמידים והמנהל הולכים רגלי.

נוסע.

כהבי לני מסכריה:

פה מסכריה לפאה צפון במעלה ההר חפרו ערכיאים בין שדה הקברות העתיקה, וכאשר עכרנו שמה להביט אל חפירותיהם נראו ל'ניני שני קברים גדולים חציכי אבן ועליהם שני אבנים לא גדולות